

te nemen. Daarna verschoof ik het schoteltje, de egel zocht en vond, tot ten laatste het schoteltje geheel leeg was. De morsplekjes werden zelfs van de tafel gelikt. Ik trachtte ook nog het diertje naar het schoteltje te lokken, door met een potlood op den rand te tikken, nadat ik zacht getikt had, terwijl de egel dronk. Doch dit gaf geen merkbaar resultaat.

L. HOEKSTRA.



Vragen en Korte Mededeelingen.

Een praatje over Paddestoelen.

Hoe zou het toch komen, dat er in ons land zoo weinig aan het zoeken van paddestoelen gedaan wordt, dat daarentegen in Duitschland dit gewas voor duizenden en groote delicatessen is?

Ziet een Hollander een paddestoel, tien tegen een, dat hij er als teeken van zijne gunst met zijn stok naar slaat, dames vinden ze meestal erg vies. Ik geloof dat in dezen het „onbekend maakt onbemind” zijne groote invloed gelden doet.

In Thüringen b. v. leeren de kinderen op school de goede en slechte paddestoelen van elkander onderschiden, vandaar dan ook, dat ze daar een volksvoedingsmiddel geworden zijn. In ons land is de angst en afkeer voor dit gewas groot. Als staaltje hiervoor moge dienen, dat ik uit logeeren zijnde, met moeite een koekpan voor mijne peperlingen (*Cantharellus cibarius*) veroveren kon. Later raakte mijn gastvrouw er zeer mede verzoend.

De groote waarde van de paddestoel zit in zijn groot eiwitgehalte. Een jonge *Cantharellus cibarius* heeft in zijn hoed 27.77% in zijn steel 28.35% eiwit.

De *Cantharellus cibarius*, peperling, heeft geheel de klein van een eierdooier, vandaar dat de Duitschers hem den naam van Eierpilz geven, hij heeft rauw een iets peperachtigen smaak, dien hij echter in het koken bijna geheel verliest. Hij wordt heel weinig door slakken beschadigd, groeit bij groote troepen onder hoog hout, dennen en eiken van Juni tot in den herfst. Voor eekhoorns, hazen en konijnen is hij een groote lekkernij. In Bremen ziet men van dit soort dagelijks manden vol op de markt staan.

Een veel voorkomende soort is de knodszwam, koraal-paddestoel, hij ziet er uit als een stuk koraal. Minder aangenaam is het, dat de eene schrijver alle koraal-paddestoelen eetbaar noemt een ander echter een soort er van als vergiftig op laat treden, zoo is het ook gesteld met de vliegenpaddestoel, die mooie kersroode met witte vlekjes. A noemt hem vergiftig, B zegt vergiftig is hij niet, hij smaakt alleen niet goed. Wat ons de wijzen als waarheid verkonden, straks komt een wijzer, die 't wegredeneert kan hiervan ook wel gezegd worden. Het veiligste is, schrap alle koraal-paddestoelen en de vliegenzwam van uw répertoire, er blijft nog meer dan genoeg over.

Zonder vertrouwbare gids is het echter onmogelijk paddestoelen (leelijk woord) te zoeken. Die er meer van weten wil, kan ik ten zeerste het degelijke werk aanraden van Edmund Michael: „Fuhrer für Pilzfreunde” met nauwkeurige beschrijvingen en prachtige afbeeldingen naar de natuur, twee deelen à 6 cM. Het „Pilzbuch” van S. Schlitzberger is ook een aardig werkje, ook met gekleurde afbeeldingen en recepten, doch lang zoo mooi niet als het eerstgenoemde, 1.50 M. Bij meer paddestoelkennis zal misschien eens de tijd voorbij gaan, dat voor een Hollander van 10 soorten er negen vergiftig zijn en een champignon met groote achterdocht bekeken wordt. Het zoeken van zwammen is een groot genot, het gebruik er van niet minder. Twijfelt ge aan de deugdelijkheid van een champignon, gooi hem weg. Hoe champignons klaar te maken? Edmund Michael geeft daar nauwkeurig antwoord op, dit kan ik u wel zeggen de kokerij er van is hoogst eenvoudig en in 't geheel niet kostbaar. Of ieder zoo'n virtuoso in 't zoeken van paddestoelen kan worden als bovengenoemd heer? In zijne voorrede schrijft hij: durch die sichere Kenntniss der Standorte bin ich stets in der Lage binnen 5—6 Stunden also an einem Nachmittage, 80—100 Sorten Pilze in 4—500 Exemplaren für die Pilzausstellungen sammeln zu können.

Wijhe.

Mej. F. ENGELS.

Vaccinium intermedium.

Toen de heer J. Koornneef, onderwijzer te Amsterdam en ik, Paaschmaandag (13 April) op weg waren naar het Kootwijkerveen, vonden we aan den rand van het Asselsche Bosch een plek, ongeveer 7 bij 8 M. begroeid met een ons onbekende soort boschbes. Terwijl slechts een enkel bloempje van *Vacc. Myrt.* open was, stonden deze planten in vollen bloei. De roode bloempjes zitten in trossen, als bij de vossenbes, maar hebben den vorm van de blauwe boschbes. De kleine stammetjes (bijna niet hooger dan 2 dM.) zijn rond en komen dus ook met *V. Vitis Idea* overeen.

De altijd groene blaadjes zijn echter niet zoo glanzend, missen de zwartbruine stipjes aan de onderzijde en zijn bovendien gezaagd.

Toen ik den 2den Mei de vindplaats weer bezocht, vond ik aan den rand van hetzelfde bosch een plek, iets grooter dan de vorige, begroeid met een soort *Vaccinium*, die veel op de eerste leek. In stammetjes, bladeren en vorm der bloemen komen ze overeen. De stammetjes zijn forscher en meer vertakt, terwijl de bijna witte bloemen waarvan de meeste nog in knop zaten, niet in trossen zitten, maar alleenstaande of twee aan twee geplaatst zijn in den oksel van een blad. De vorige soort was toen bijna uitgebloeid.

De eerst gevonden plant is volgens den heer Heukels *Vacc. intermedium*. Of de tweede soort iets nieuws is, zullen de bessen misschien moeten uitmaken. Tot nog toe heb ik echter aan de eerste slechts heel kleine vruchtjes gevonden, terwijl de tweede zoo goed als geen vrucht zet.

Beide vindplaatsen zijn aan den eenen kant omgeven door *Vacc. myrt.*, aan den anderen kant door *V. Idea*.

Apeldoorn.

G. S. SCHEERS.

Korten tijd geleden las ik een bericht, dat er gevonden was een bastaard tusschen *Vacc. myrtillis* en *Vacc. vitis Idaea* en als een nieuwe plant opgegeven wordt.

Ik had het genoegen deze nieuwigheid te zien op de tentoonstelling der Natuurhist. Vereeniging te Amsterdam, 24 Mei gehouden in „Artis.” Ik vond deze nieuwigheid daar onder de zeldzame planten en maakte ik persoonlijk kennis met haar. Er stond de naam *Vacc. intermedium* bij, zonder auteursnaam.

Wie heeft aan den plant den naam gegeven?

Er bestaat reeds een *Vacc. intermedium*, die in 1827 door Ruth in de Flora der prov. Brandenburg beschreven en afgebeeld is, en 't Mark Brandenburgsche veel gevonden. In Garcke. Flora van Nord- und Mitteldeutschland, 8e Ausg. 1867, bl. 262, komt zij ook voor als *Vacc. myrtillis vitis idaea* als synoniem.

Volgens de beschrijving van Garcke in de oppervlakkige beschouwing op de tentoonstelling zou ik meenen, dat de nieuwigheid een vertegenwoordiger is van den bestaanden. Toch zou ik meenen, dat er verschil in den bloemvorm is, daar de bloemen van het gevondene Nederlandsche exemplaar veel meer den vorm van *Vacc. myrtillis* heeft dan de afbeelding uit Guimpel und Klotzsch in Abbild. officin: Gewächse en overgenomen door Dippel, 1e deel, bl. 338.

Hoe het zij, een nauwkeurige omschrijving is noodig, want verschilt zij met de oude *V. intermedium*, dan is de naam slecht gekozen en moet de plant herdoopt worden. Is er geen verschil, dan is de plant misschien een nieuwigheid in onze flora, maar onbekend in elk geval niet.

't Is in elk geval te hopen, dat zoo er al meerdere exemplaren op de vindplaats te vinden zijn, deze voornamelijk geheim gehouden wordt, want de liefde voor onze inheemsche planten is tegenwoordig zoo groot, dat vele geslachten ten ondergang gedoemd zijn.

Alle overdriving schaaft ook in 't goede, in casu de liefde voor bloemen.

Haarlem.

LEONARD A. SPRINGER.

Terrarium nieuws.

1. In een terrarium, waarvan de bodem geheel door mos was bedekt en waarin nooit de zon kwam, deed ik een gewone groene kikvorsch uit de sloot. Na verloop van drie weken (al dien tijd was 't altijd donker weer geweest, 1 Aug.—25 Aug. 1903) was de kikvorsch erg donker, bij 't zwarte af; 'n heel klein kikkertje eveneens. Dit nam ik Zaterdag 22 Aug. waar; 's Zondagsmorgens was de groote kikker nóg donker, de kleine echter meer hoog-groen.